

најпрактичнији јер је природно (логично) да буде изабран онај кандидат који има или је добио највећи број гласова. Он је подесан онда када се бира само једно лице између више кандидата – за изборе са појединачним гласањем (униноминалне), али не и за изборе где се гласа за листу па се већински избори са листама углавном не примењују. Већински систем се појављује и примењује у две варијанте и то као систем апсолутне већине (натполовичне већине или вишекружног гласања) и као систем релативне већине (исподполовичне већине или једнокружног гласања) По систему апсолутне већине се сматра да је изабран онај кандидат који је на гласању добио половину више један глас у изборној јединици.

С обзиром на то како се утврђује ова апсолутна већина разликују се њена два облика – строжи и блажи. По строжем облику апсолутне већине се сматра да је изабран онај кандидат који је добио $50\% + 1$ глас од укупног броја бирача уписаних у бирачки списак, док је по блажем облику изабран онај кандидат који је добио $50\% + 1$ глас од броја бирача који су изашли на изборе. Како се у овом систему апсолутне већине потребна већина гласова тешко постиже (и у строжој и блажој варијанти), то се код њега појављује потреба за два гласања па се зато он и назива системом вишекружног гласања. Уколико дође до новог, другог гласања (због непостојања апсолутне већине), онда је довољна и релативна већина па би по њој био изабран кандидат који је добио највећи број гласова у односу на остале кандидате.

Уколико се већински систем примењује у варијанти релативне већине, онда је то једнокружно гласање јер се гласа само у једном (првом) кругу и по њему је изабран кандидат који је добио релативну већину гласова, односно који је освојио највећи број гласова у односу на остале кандидате. Зато се овај систем и назива исподполовичном већином јер по њему може бити изабран неко за кога је гласало мање од половине бирачког тела, што му је велика мана. У таквом систему избора, односно расподеле мандата, изабрани кандидат не одражава вољу већине бирачког тела, што би логично било очекивати. Овакав систем иде на руку јаким и добро организованим странкама јер се ту гласови ретко растурају на више кандидата док се систем апсолутне већине примењује у земљама с великим бројем лабаво организованих група. Већински систем с једним кругом гласања гласања примењује Енглеска, док се већински систем гласања у два круга примењује у Француској и та разлика је очита у ова